

at naar man dvæler ved denne Sag paa dens forskellige Stadier, saa seer man den største Uklarhed og Forvirring i Forhold, som kunde simpelt og let afgjøres ved en rigtig Fordeling af den naturvidenskabelige Dannelse i Statsstyrelsen. Jeg troer, at dette maa tages væsentligt med i Betragtning, og væsentligt maa komme under Overveelse, forinden man beslutter sig til at bemyndige Justitsministeriet til i et saavidt Omfang at tage de fornødne Bestemmelser om Gifthandel. Jeg troer derhos, at dersom Indretningen var, som jeg har antydet, at den burde være, saa vilde ogsaa en saadan Formindskelse i Forretningerne, som den høitæredede Justitsminister har antydet, kunne finde Sted, idet da Indenrigsministeriet ikke behøver at afhente Erklæring udenfor Samme. Forøvrigt skal jeg ikke paa dette Stadium udtale mig nærmere om Loven, men kun anbefale, at den gaar til anden Behandling.

Fønger: Jeg skal ikke gaar dybere ind paa den Undersøgelse, som den ærede Rigsdagsmand, som sidst havde Ordet, anstillede, da jeg, hvormeget jeg end kan være enig med ham i mange af de Punkter, som han fremhævede, dog troer, at disse maa ske ligge noget fjernt fra den Sag, vi her forhandle; endnu mindre skal jeg gaar ind paa Spørgsmaalet om, hvilke Autoriteter der have havt Ret, enten Sundhedscollegiet eller den polytechniske Læreanstalt med Hensyn til Muligheden af at komme til at indtage Phosphor af en Feiltagelse. Det kunde imidlertid gjerne være, at den polytechniske Læreanstalts Direction havde glemt noget af det Vigtigste ved Besvarelsen af dette Spørgsmaal, nemlig den praktiske Side, havde undladt f. Ex. at kjøbe nogle Rottepiller paa Apotheket, og smage paa dem (Latter); det kunde vel være, at den da var kommen til et forskielligt Resultat, men som sagt, det er at gaar ind paa Details, som jeg ikke skal gjøre for Diebliffet. Derimod vil jeg tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger imod det Foredrag, som er holdt af den ærede Deputerede for Sorø Amts 2det District (Steen), da det er min Overbeviisning, at Ministeriet har fuldkommen Ret i den Paastand, at saadanne Bestemmelser, som om en enkelt Substant skal henføres under

dem, som ere underkastede Indskrænkninger for Gift eller ikke, maa afgjøres af Ministeriet selv, idet dette baade er en Undersøgelse, som i dens Almindelighed ligger udenfor Rigsdagens Competence, og desuden vilde medføre altsor stor Bidløstighed i de enkelte Tilfælde. Jeg troer altsaa, at det er en fuldkommen rigtig Grundtanke, som ligger til Grund for det os forelagte Lovforslag, nemlig at det skal afgjøres administrativt, hvilke Substantser der skal henføres under dem, som ere omtalte i Forordningen. Et andet Spørgsmaal bliver det, hvorvidt vi nu befinde os paa et saadant Standpunkt, at vi kunne vedtage saadanne Forholdsregler; thi det synes mig, at der ere to Omstændigheder, som nødvendig maae udfræves, for at en saadan Lov kan være hensigtsmæssig. Den første Omstændighed er den, at vi have en fuldstændig Giftlov, thi først da kunne vi med Fortrosthed henvise den administrative Autoritet til denne Giftlov; det vil sige, at vi have en Lov, hvort der deels er udtalt en Grundsatning, hvorefter det kan bedømmes, om en Substants bør henføres til dem, som skulle være Indskrænkninger underkastede eller ikke, deels er saaledes beskaffen, at dens øvrige positive Bestemmelser, med Hensyn til Gifters Forhandling, ere uhensigtsmæssige." I begge disse Henseender maa jeg imidlertid meget beklage, at vor Lovgivning er yderst vag. I de Love, som Justitsministeren har nævnt, og som angaa Gifthandelen, er der slet ikke udtalt nogen Grundsatning, hvorefter der kunde trækkes en Grændse mellem hvilken Substant der er Gift og hvilken ikke. De maae nemlig ikke troe, mine Herrer! at det er alle Gifter eller endog stærke eller farlige Gifter, som ere underkastede Indskrænkninger. Nei, mine Herrer! der ere langt flere Gifter, end de, som staae i Giftanordningen, som slet ingen Indskrænkning ere underkastede; ja, der ere flere meget farlige og stærke Gifter, som man har taget ud af denne Anordning; men hvad der er endnu mærkeligere, det er, at der findes i denne Anordning opført mellem de Substantser, hvormed Handelen skal underkastes Indskrænkning, en stor Mængde, som ere aldeles fareløse, saavidt som de ikke ere Gjenstand for Handel. Betragte vi de Substantser, som ere